

rer bien, administrer avec soin; 2. élever, former.

Թէրպօղի՛, ա. Բ. է շարս Ժանանն Բաժանելը 2. շարտ+անիկանի յօրհնելը. շարտ+անիկանի յօրհնումն. 3. շարտ+անիկանի շարտ+պարտիկան. diviser en quatre parties égales; 2. donner à une chose une forme carrée; quadrature; 4. quadrupler.

Թէրպօղեէ(Թ), ա. Բ. անարարանել. իրել. իրելու-ն. 2. յանարտիկանել. յանարտիկանելու-ն. nourrir, élever; éducation; 2. corriger; correction.

ԻԹ, շորպա վէ սահր Թա՛ամ — սի. հանարտիկանի իրելու-ն. अप्रैत.

Թէրպօղեէլի, Գ. իրելու. poli, bien appris.

Թէրպօղեէսիգ, Գ. (անիիրել.) անարար. impoli, mal(-)appris, mal élevé.

Թէրպօղեէսիգլիք, Գ. (անիիրելու-ն.) անարարանելու-ն. impolitesse, incivilité.

Թէրպօղեէ-քերտէ, Գ. իրելու. élevé, éduqué.

Թէրթ, Գ. յարտախոյն. ընդարտիկանի-ն. 2. արք. revers; 2. fiente. Գուճաղն — Ի. ներքին երես+հարսու-ն. envers, revers, contresens. [l'épée.

Գըլըճըն — Ի. ան արար. dos de Էլիկ — Ի. արարտին ինչն յեարար. dos, revers de la main.

Թէրթ, Գ. (մա՛քեռու. մաղրուպ.) (ըրկու-ն.) իրկու-ն. 2. քիկիկու-ն. 3. յարակու. inverse; 2. renversé; 3. contraire.

— Ինէ. ընդ հարարարին. à l'envers.

— Կիլուք. իրկու-ն ղիկու-ն. mettre... à l'envers.

— Էլիքուք. իրկու-ն. քիկիկու-ն. իրկու-ն. mettre, tourner à l'envers, tourner (en sens inverse), retourner, renverser.

— Կիթուք. ընդարկու-ն. յարակու-ն. aller mal.

— սառէմ. (պէտ-խույ) Գժնեարար. de mauvaise humeur.

Թէրթա, Գ. (քեաֆիր.) անհարար. 2. երկու-ն. infidèle; 2. timide.

Թէրթան, Գ. երկու-ն. timide.

Թէրթանէ, Գ. նարարան. arsenal maritime.

Թէրթի, ա. Բ. Գրարարիկան ինքնու-ն, արտաքու-ն. շարտարել (արտաքու-ն արտաքու-ն արտաքու-ն). 2. Ինքնու-ն. ներքին-ն. incruster (d'or, d'argent), orner (de brillants); 2. gaité, enjouement.

Թէրթիէ(Թ), ա. Բ. լալ ղիկու-ն. երկու-ն. քիկու-ն. քիկու-ն. յարտաքու-ն. յարտաքու-ն. pleurer qn. dans une élogie, composer une élogie ou un discours funèbre, à la mort de qn.

Թէրթիլ, ա. Բ. ղիկու-ն. ընկու-ն. նա-ն. 3. քիկու-ն. ինքնու-ն. lire tout doucement; 2. écrire une lettre.

Թէրթիմ, ա. Բ. քիկու-ն. քիկու-ն. dessiner, tracer des lignes, écrire.

Թէրթին, ա. Բ. արար քիկու-ն. raffermir, consolider.

Թէրթիս, ա. Բ. անարիկ. 2. յարել է ղիկու-ն. 3. արար արարանել ղիկու-ն. étamer; 2. joindre ensemble; 3. se voiler le visage.

Թէրթիֆ, ա. Բ. արար ղիկու-ն. է ղիկու-ն. արար ղիկու-ն. joindre ensemble solidement; bâtir solidement.

Թէրթիմէք, Գ. (պէտ մուճաղէ, Թա՛ղիր, Թէրթ սեօղ իլէ իրԹապ ու իԹապ էԹ.) արարել. 2. իրկու-ն. 3. արար արարանել. gronder, réprimander; 2. tourner, retourner; 3. fienter.

Թէրթիմէք, Գ. Գժնեարարիկան. prendre de l'humeur, se fâcher.

Թէրթիք, Գ. Գժնեարարիկան. (mauvaise) humeur, dépit.

Թէրթիլ, ա. Բ. երկու-ն. արարանել. արարանել. effrayer, faire peur.

Թէրթիլ(Թ), ա. հիկու-ն. son (éclatant).

Թէրթիլ, ա. Բ. յարարիկան. արարանել. clarifier, éclaircir, tirer au clair; coller (du vin).

Թէրթիկէ(Թ), ա. արարարար օր Զի-Է-Հիգգէ արարար. huitième jour du mois Zi-l-Higgé.

Թէրթիլ, ա. Բ. իրկու-ն. արարանել. է հարարար արարանել. 2. Գրարար արարանել. dresser parfaitement par un